Sprawozdanie do zadania P1.11

Maurycy Borkowski

28.10.2020

Przedstawienie problemu

W zadaniu mamy dane mamy równanie zdefiniowane dla $n \ge 2$:

$$\frac{x+x^{-1}}{x^n+x^{-n}} = \frac{1}{n} \tag{1}$$

powyższą równość można zapisać równoważnie za pomocą wielomianu $p_n(x)$:

$$p_n(x) = x^n - nx - nx^{-1} + x^{-n} (2)$$

równanie ma wtedy postać:

$$p_n(x) = 0 (3)$$

Wielomian $p_n(x)$ ma ciekawe właściwości:

Ma dokładnie dwa pierwiastki dodatnie: α oraz β ($\alpha \in (0,1)$, $\beta \in (1,3)$), dodatkowo ciąg: $\{\beta_n\}_{n=2}^{\infty}$ jest monotonicznie malejący, to znaczy:

$$\beta_2 > \beta_3 > \dots > \beta_n \tag{4}$$

W zadaniu chcemy znaleźć rozwiązania równania (1) czyli równoważnie pierwiastki β_n dla różnych wartości $n\in\{2,3,\dots 20\}$

Zauważamy, że znając pierwiastek β_n możemy zawęzić zakres poszukiwań pierwiastka $\beta n+1$, z (4) $\beta_{n+1}<\beta_n$ zatem:

$$\beta_{n+1} \in (1, \beta_n) \tag{5}$$

Będziemy ich szukać za pomocą poznanych metod numerycznych szukania miejsc zerowych funkcji, dokładniej:

- (a) metody bisekcji
- (b) meotdy Newtona

(a) Metoda bisekcji

Metoda bisekcji opiera swoje działanie na twierdzeniu z analizy rzeczywistej, Twierdzeniu Darboux. Podstawowym założeniem tego twierdzenia jest ciągłość badanej funkcji na zadanym przedziale.

Łatwo sprawdzić, że tak zdefiniowany (2), wielomian $p_n(x)$ posiada jedyne punkty nieciągłości w x=0. Nie przeszkadza więc nam to w korzystaniu z metody używającej tego twierdzenia, ponieważ ograniczamy się tylko do przedziału występowania pierwiastka β tj. podprzedział (1,3).

Wiemy, że $\beta \in (1,B) \subset (1,3)$ oraz jest to pojedyńczy pierwiastek w tym przedziale, zatem:

$$f(1)f(U) < 0 \tag{6}$$

Korzystając z Tw. Darboux, (6) oraz $p_n(x)$ jest klasy C^n na przedziale (1, 3):

$$p_n(\beta_n) = 0$$
 dla $\beta_n \in (1,3)$

Wobec powyższego, możemy zastosować metodę bisekcji do wyznaczenia β_n . Dokładny Algorytm metody bisekcji, z którego będziemy korzystać można odnaleźć w książce Analiza Numeryczna, Kincaid David, Cheney Ward (rozdział 3, strona 68).

Chcemy uzyskać dokładność co najmniej 6 cyfr dziesiętnych tj:

$$\frac{|r - c_n|}{r} \leqslant 10^{-6}$$

dalej (tw. 3.1.2 z Analiza Numeryczna, Kincaid David, Cheney Ward):

$$2^{-(n+1)} \times \frac{2}{1} = 2^{-n} \le 10^{-6}$$

Jest tak dla $n \ge 20$, tyle musimy wykonać iteracji.

(b) Metoda Newtona

Głównym pomysłem metody Newtona jest przybliżenie badanej funkcji za pomocą Wzoru Taylora.

$$0 = f(\beta) = f(x+h) = f(x) + hf'(x) + O(h^2)$$
(7)

gdzie: $h = \beta - x$ Z (7) zauważamy, że aby móc używać korzystać z metody Newtona, f musi być różniczkowalna, oraz $h \ll 1$.

W naszym przypadku $f = p_n(x)$ więc pierwsza pochodna istnieje i jest povrawnie określona na całym przedziale występowania β .

Przekształcając (7) mamy, jeżeli x_n jest dobrym przybliżeniem pierwiastka β to:

$$x_{n+1} = x_n - \underbrace{\frac{p_n(x_n)}{p'_n(x_n)}}_{k} \tag{8}$$

jest jego lepszym przybliżeniem.

Metoda polega na iterowaniu wzoru (8) i uzyskiwaniu co raz lepszych przybliżeń pierwiastka β . Dokładny algorytm, z którego będziemy korzysteć można odnaleźć w książce Analiza Numeryczna, Kincaid David, Cheney Ward (rozdział 3, strona 72).

Widać, że jedynym problemem tej metody jest wyznaczenie dobrego x_0 , bez głębszych i mądrych rozważań na temat własności $p_n(x)$ możemy iterować się po kolejnych wartościach z podprzedziału (1,3) z pewną dokładnością, w ten sposób znajdujemy x_0 , dla którego metoda będzie szybko zbieżna.

Liczba iteracji potrzebnych do uzyskania 6 cyfr dziesiętnych dokładności, będzie zależała od wyboru x_0 .

Implementacja

Obie metody będziemy implementowali w języku Julia, używając podwójnej precyzji, Float64. Dla zwiększenia dokładności licząc wartość $p_n(x)$ będziemy używali wzoru (2).

 $p_n(x)'$ potrzebną do metody Newtona wyznaczamy korzystając z podstawowych praw rachunku różniczkowego:

$$p_n(x)' = n(x^{n-1} + \frac{1}{x^2} - x^{-n-1} - 1)$$
(9)